

EGYETEMI TESTNEVELÉS

Lezárjuk a vitát

Amióta a SzeI munkája megindult és elindult a Szegedi Hid számainak sorozata, mindig rajta tartottuk kezünket az egyetemi testnevelés ügyén. Megírtuk, hogy mennyire áldatlan a helyzet a testnevelés terén, panaszkodtunk a pályahiányra, a sportcsarnok építését sürgettük. Küzdelmünknek, melyet Légár Győző testnevelési tanár vezetett, nem maradt el az eredménye. Az idej tanév vége végül az ifjúság teljesen kezébe vette sportéletének irányítását is.

Eddig az ifjúság sportéletében meglehetősen zavaros helyzet uralkodott. Voltak papíron működő szakosztályok. Eredményes munkát egyedül a labdarúgó-szakosztály mutatott, a többi szakosztályok pangását azonban éppen a labdarúgás okozta, mert az amúgy is csekély anyagi erőket teljesen lefoglalta. Az ifjúság alapos megfontolások után látta, hogy az egyetemi testnevelésnek nem az az első feladata, hogy neveljen, vagy lehetőséget adjon a labdarúgáskedvelő közönségnek, hogy még egy mérkőzésen üvöltse félholtta magát, hanem az, hogy a valódi egyetemi tömegsportot szolgálja: adjon lehetőséget arra, hogy az egyetem több, mint öt-száz hallgatója legalább hetenként egyszer a hajlamainak megfelelő sportágban edzze magát minél erősebbé, tisztább, egészségesebb testűvé. Ezért az ifjúság felkérte Schmidt Henrik professzort, a SzeAC tanárelnökét, hogy szüntesse meg a labdarúgó szakosztály működését. A tanárelnök, — látva, hogy az ifjúság az igazságos megoldást kéri — teljesítette az ifjúság kérését.

Az intézkedések természetesen nagy port vertek föl. A labdarúgórajongók és a SzeAC kopasz fiataljai kezdték a vészharangot kongatni az ifjúsági sportélet fölött. A hivatalos fórumok azonban elismerték igazságunkat. Bizonyoság erre a Szegedi

Új Nemzedékben közölt MEFSOK levél. Mi Kovács-Buna János testnevelésügyi főelőadó levelét közöljük, hogy lássanak a hitetlenkedők:

Kedves Ifjú Barátaim!

Az Egyetemi Ifjúság nevében hozzám intézett kedves leveleket hálással köszönöm. Hosszabb székelgyűlési kiküldetésben voltam és ezért csak most tudok levelekre válaszolni.

Nézetem szerint a testnevelés körül szegedi probléma nincs. Hiszen Légár tanár úr velem szemben már tisztázta a szegedi testnevelés körülmende-mondákat. És ime ti most mellette egységes hűségnyilatkozatot adtatok. Így is van ez rendjén. Az Egyetemi Clubnak csakis egyetemi ifjak és az egyetemhez tartozók legyenek a tagjai és vezetői.

A tisztázott helyzetre való tekintettel már most közölhetem veletek, hogy Légár tanár úr a helyén marad és vezetni fog Benneteket.

Még egyszer köszönöm jól eső jelentkezéseket és arra kérek Mindanyitokat, hogy tartsatok meg továbbra is jó emlékezetekben, egyben arra, hogy vezetéstek alatt álló ifjúságnak bajtársi üdvözetem tolmácsolni szivesek legyetek.

A sportvonalon támogatástokra lehetek, csak keressetek fel és én készséggel állok rendelkezésetekre.

Budapest, 1942 szeptember hó 23.-án.

»Szebb jövőt!«

Kovács-Buna János

testnevelésügyi főelőadó, orsz. testnevelési tanulmányi felügyelő.

Ugy hisszük, hogy ezzel a már két éve vajdó kérdés megoldódott. A szakosztályok működnek, a labdarúgás a tavasszal újra megindul, úgy, hogy végre valahára a szegedi egyetemi sportélet is az őt megillető helyre kerülhet.

SzeAC atlétái már a múlt év tavaszán is elég jól szerepeltek.

A Gerendás-Kupa mintájára az atlétikában is megrendeztük az ősszel a hivatásosportok közötti mérkőzéseket.

A versenyeken az orvosok három csapata, a vegyészek és főiskolások indultak. Közepes eredményekkel az orvosok nyerték a csapatversenyt. Egyéni versenyben legjobb teljesítményeket Főző vegyész nyújtotta.

KOSARLABDÁZÓINK is hivatásosportok közötti versenyekre készülnek. Az elmúlt versenyévadban a pécsi, szegedi és budapesti versenyeken az új szakosztály versenyzői igen jól megállták a sarat. Sok jó eredményt várnak még a fiatalmultú gárdától.

CÉLLÖVŐINK, SZERTORNÁSZAINK ÉS VIVŐINK, az egész friss *Ökölvívők* mögött alig-alig van még nagy eredmény. A céllövők dícselkedhetnek csak egy-két országos bajnoksággal, második-harmadik hellyel. A többiek csak az előkészületnél tartanak. De nemsokára ők is porondra lépnek, hogy megmutassák: bennük is dobog a SzeAC-szív.

ALSZANAK a tennisezők és az úszók. Mind a két sportágnak volnának lelkes követői, de hát a pálya! Fedett sportuszoda kellene, nagy egyetemi sporttelep kellene. De hát egyelőre meg kell nyugodnunk a nincsenben. Majd a háború után...

TALÁN HIHETETLEN, de teljes erővel készülnek a télre szívóink. Ma fontos sport a sí. Katonának való. A SzeI és a SzeAC tudja ezt és segíti tagjait, hogy sítérephez, sítudáshoz jussanak. Ha valakinek nincs síje sebj!

A Tanfolyam ugyanis Ralón lesz. A ralói járási leventeparancsnokság pedig sífelszerelés-kölcsönzéssel is segíti a SzeI sízni tanuló leventéit. A tanfolyam szervezője Orosz Sándor orvostanhallgató. Megtalálható a Horthy Kollégiumban. Jelentkezzen minél több SzeI-tag nála, hogy megtanulja az új magyar nemzeti sportot, ami diadallra segíti a következő télen katonáinkat is.

SZABOLCSI GÁBOR.

Épül a sporttelep

A Szukováti-téren lassankint az ifjúság nagy otthona rendeződik be. A SzeI otthona épül, egy-két hét múlva már készen is lesz és az elmúlt hetekben megkezdtek a sportpálya építését is. A futópályák a tavaszra teljesen elkészülnek, a labdarúgópálya is készen lesz. A sportcsarnok építése is hamarosan sorra kerül, hiszen a sportélet fejlődése sportcsarnok nélkül majdnem lehetetlen. Előre is örömmel gondolunk azokra az időkre, mikor majd saját tornatermünk lesz, mosdóval, öltözővel. Addig is a Klauzál és a Baross gimnázium tornatermeibe végezzük el a testnevelést. A Szegedi Egyetemi Ifjúság ezúton is köszöni az intézetek vezetőségének nagylelkű megértését.

SZEMLÉLŐDÉS

AZ IDÉN megnövekedett lehetőséggel indult munkának egyetemi testnevelésünk. A labdarúgószakosztály megszüntetése nagyobb összegeket szabadított föl, amelyek most a szakosztályok munkájának komolyabb megalapozását szolgálják.

LABDARUGÁSUNK a vészbaglyok óriási bosszankodására végre teljesen egyetemi keretben él és fejlődik. Ebben a labdarúgó ifjúságon kívül nagy része van dr. Gerendás Mihály egyetemi magántanárnak, aki az egyetemi labdarúgósport előmozdítására már éveken előbb kupátadómozdított a SzeAC-nak.

A Gerendás Kupa mérkőzései máris is fejződtek és eredményei a következők:

Orvosok—Vegyészek	7:1
Főiskola—Bölcsész	7:0
Vegyész—Gyógyszerész	9:2
Főiskola—Orvos	6:3
Vegyész—Bölcsész	3:0
Orvos—Gyógyszerész	2:2
Főiskola—Vegyész	10:2
Gyógyszerész—Bölcsész	4:1
Orvos—Bölcsész	14:9
Főiskola—Gyógyszerész	4:1

Végeredményben:

1. Főiskola	4	4	0	0	27:6	8
2. Orvos	4	2	1	1	26:9	5
3. Vegyész	4	2	0	2	15:19	4
4. Gyógyszerész	4	1	1	2	12:16	3
5. Bölcsész	4	0	0	4	1:28	0

LEGNAGYOBB SIKERREL az asztaltennisezők dolgoztak az elmúlt évben és idén is tőlük várjuk a legszebb szereplést. A szakosztály az idén két csapattal indul küzdelemben. Az első csapat bekerült az NB I. osztályhoz, ahol ellenfelei a Szabadkai ATC, a Zombori MOVE, a KTK és az újvidéki KOK lesz. A második csapat a szabadkai osztályban indul. A vezetőség ezenkívül számos nagy versenyen szeretné indítani csapatait, így az országos asztaltennisz-bajnokságon, a vidéki bajnokságon, a főiskolai, a kolozsvári és a szegedi bajnokságokban. Az edzéseket állandóan 15—20 ember látogatja, úgy hogy sikeres szereplésre számíthatunk. Ha a szegedi sportviszonyok tovább is így alakulnak, a SzeAC asztaltennisz-csapata lesz az egyetlen NB I-es szegedi sportcsapat.

Az asztaltennisezők már eddig is több sikeres mérkőzést vívtak meg. Minimális vereséget szenvedtek az országos bajnok szabadkaiaktól, legyőzték az UTC-t, megnyerték Debrecen város páros bajnokságát. Az eddigi eredmények alapján az asztaltennisezők sikeres szereplésére számíthatunk.

AZ ATLÉTÁK is erős munkába kezdtek. A gólyaverseny jól sikerült, úgy, hogy negyven atléta van állandó edzésben. A főiskolai bajnokságban minden számban indult csapatunk, az 5000 m-es futást kivéve. A

Magyar dallal tovább, a megkezdett úton!...

Kodály Zoltán mondja a *Bicina Hungarica* előszavában: „Galántai Népiszkola, mezítélbas pajtásaim: rátok gondolva írtam ezeket: A ti hangotok cseng felém ötven év kódón át. Hajigáló, verekedő, fészek-kiszedő, semmitől meg nem ijedő, talpig derék fiúk, dalos, táncos, illedelmes, jódollgú lányok: hova lettetek?”

Ha minket akkor effélékre (s még egyre-másra) megtanítanak: be más életet élhetünk volna ebben a kis országban! Így azokra marad, akik most kezdik tanulni, hogy nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben mind egyek lehetünk. Akkor mondjuk csak igazán: *Örvendjen az Egész Világ!*“

Igen, szebb, ha ketten, többen, százan összedalolunk s így megszólalhat a nagy Harmónia. E lírai szavak felidézésével kopogtatok a Szegedi Egyetemi Ifjúság legkedvesebb Munkaközösségének nevében Deaktársaimhoz; *jőjjenek, jőjjenek minél többen a Szegedi Egyetemi Énekkar zászlója alá.*

Hogy mi lesz a legközelebbi tennivalónk? Dalolni, énekelni és így tudatossá tenni a magyar zenei nyelvet és ezzel kialakítani az egységes magyar zenei ízlést.

Tanulunk pazar népdalfeldolgozókat (gyönyörű valamennyi, olyan mint egy virágoskert), történelmi távlatokat nyitó és sokszor siralomnak beillő katonadalokat, a legfrissebb magyar lírára szerzett dalocskákat, zsoltárokat, köszöntőket, szövegnélküli két-három szólamú esemegéket (ritmikai szenzációkkal) stb. stb., *egyszóval magyar zenei szellemet, igazi magyar népdalokat*, amelyek mindegyike zenekultúránk

alapja, a nemzeti érzésnek, a faji öntudatnak leghatalmasabb fejlesztője.

A magyar dal útján meritünk erőt és érzéseket népünk lelkének érzelmvilágából és ezt a nagy erőt át kell vinnünk a nemzettest minden rétegébe, mert ezzel előmozdítjuk azt a szellemi vérkeringést, mely az egész nemzetet felfrissíti és üdítő teszi. *Ebből a munkából első sorban a Szegedi Egyetemi Ifjúságnak kell kivennie a részét.*

Deaktársaim! Mindig akad annyi szabad idő, hogy a kellemes kötelezettségnek eleget tudtok tenni és azt se feledjétek, hogy minden egyes énekhangnak — különösen a mai időkben — a magyarság szolgálatába kell állnia.

Ne tartson benneteket vissza az, hogy eszközeink szerények (nincs külföldi hangverseny körút stb. stb.), de jőjjetek közénk a jó ügybe vetett hittel, lelkesedéssel és meglátjátok hogy az így felvertezt *Énekes Ifjúság* ereje mennyire megsokszorozódik. Szeretettel hívom és várom tehát munkaközösségünkbe, az Egyetem Éneklő Ifjúságát erre a szép és nemes munkára.

Ifj. KERTÉSZ LAJOS

a SzeI Énekkari Munkaközösségének vezetője.

Olvasd és terjeszd a Szegedi Hidat